

РЕШЕНИЕ

№ 6008

гр. София, 12.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на
прокурора МОМЧИЛОВ, като разглежда дело номер **1443** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от
Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.14, ал.3 от Закона за
собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба на адв. М., като пълномощник на С. А. С. от
[населено място], срещу РЕШЕНИЕ № I-33-102/ 10.11.2011г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, I-во Г. ОТДЕЛЕНИЕ, 33 с-в по гр.д. № 9183/2011г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като
постановен в противоречие с материалния закон и прави искане за неговата отмяна по
съображенията, подробно изложени в жалбата. Моли касационната инстанция да се
произнесе по същество на спора и да възстанови на наследниците на М. С. правото на
собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху частта от
бившия имот пл. № 785, кад. лист №6 по кадастралния план на [населено място] от
1939г., с площ от 2830 кв.м., заключена по контур А-Б-В-Г-Д-Е-А и с площ от 330
кв.м., по контур Ж-З-И-К-Ж от комбинираната скица, неразделна част от
приетата в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза (СТЕ).

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по ЗЕМЕДЕЛИЕ „О. купел”, редовно
уведомен за образуваното касационно производство, не изразява становище по
жалбата и не изпраща представител в съдебно заседание.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Момчилов от

Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, като взе предвид наведените касационни основания, извърши проверка на обжалваното решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С процесния съдебен акт е прогласено за НИЩОЖНО Решение № 8/ 01.09.1993г. на Поземлена комисия „Д.” (ПК), В ЧАСТТА с която на наследниците на М. А. С. е отказано възстановяване на правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници върху нива, с площ от 4100 кв.м. в строителните граници на [населено място], местността К., част от бившия имот пл. №785, кад. лист №6 по плана на [населено място] от 1939г. и преписката по Заявление № Д-137-511/ 22.01.1992г. е върната на органа по поземлена собственост – Общинската служба по земеделие „О. купел”, за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебното решение.

За да достигне до този резултат съдът е приел, че административният акт, в оспорваната му част, е постановен от некомпетентен орган, тъй като Поземлената комисия не е действала в състав, определен в съответствие с изричната разпоредба на чл.60, ал.4 ППЗСПЗЗ (отм.).

Този правен извод на първоинстанционния съд се споделя изцяло и от настоящия съдебен състав.

Към момента на постановяване на Решение № 8/ 01.09.1993г. е действала нормата на чл.60, ал.4 ППЗСПЗЗ (редакция ДВ, бр.8/ 29.01.1993г.), съгласно която поземлените комисии се съставят от председател, секретар и нечетен брой членове. В ал.5 на същата норма е предвидено, че в комисиите задължително се включват: юрист, агроном, инженер-геодезист или инженер-земеустроител, представител на ликвидационния съвет и на частните земеделски стопани. В процесния случай както правилно е приел първостепенният съд ПК е действала в незаконен състав, тъй като в състава ѝ са били включени председател, секретар и четен брой членове - двама. Извън това не са ангажирани доказателства в състава на ПК да са участвали като членове лица, с изискуемия от императивната норма на чл.60, ал.5 ППЗСПЗЗ образователен ценз – юрист и агроном, както и задължително предвидените от същата разпоредба - представител на ликвидационния съвет и на частните земеделски стопани. Това несъответствие на състава на ПК с императивната разпоредба на чл.60, ал.5 ППЗСПЗЗ също води до некомпетентност на органа, постановил оспорвания административен акт. В качеството си на административен колегиален орган по поземлената собственост ПК осъществява своите правомощия и постановява законосъобразни актове, само когато действа в предвидения от закона състав и в съответствие с предвидената от закона образователна компетентност.

Предвид изложеното настоящият решаващ състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

София - град, III Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-33-102/ 10.11.2011г. на СОФИЙСКИ
РАЙОНЕН СЪД, I-во Г. отделение, 33 с-в по гр.д. № 9183/2011г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.
2.